

มีเวลาหายไปหรือไม่?

เป็นไปได้ไหมที่จะรู้? ใช่! - คุณมั่นใจได้ - คุณสามารถพิสูจน์ได้ -
วันใดของสัปดาห์วันนี้เป็นวันที่เจ็ดเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงพักผ่อนอวยพรและแยกกันอยู่กับการสร้างสรรค์!
นี่คือความจริง ธรรมดา - หลักฐานที่แยกจากกันเจ็ดข้อ - แต่ละข้อสรุปและหักล้างไม่ได้ ใช่คุณมั่นใจได้!

จริงอยู่ พระคัมภีร์กล่าวว่าวันที่เจ็ดคือวันสะบาโตของพระเจ้า
จริงอยู่ที่พระเจ้าทรงสร้างวันที่เจ็ดให้เป็นวันที่ศักดิ์สิทธิ์และพระองค์ทรงบัญชาให้เรารักษาสິงนี้ให้บริสุทธิ์

คำถาม

แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่า
วันนี้วันไหนเป็นวันที่เจ็ดที่แท้จริงพระเจ้าทรงอวยพรและทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในการสร้าง

เวลาได้หายไปหรือไม่? ปฏิทินมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่? ไม่ใช่สิบวันหลุดออกไปในครั้งเดียว?

แล้วการอยู่บนโลกกลมล่ะ? ไม่มีใคร "ได้วัน" หรือ "เสียวัน" ในการเดินทางรอบโลกหรือไม่?

แล้ววันอันยาวนานของโจชัวล่ะ? มันเปลี่ยนรอบสัปดาห์หรือไม่?

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าชื่อ

"วันเสาร์"

ซึ่งเป็นชื่อคนนอกศาสนาถูกวางในวันที่เจ็ดของสัปดาห์ตามปฏิทินสิบรู?

สำหรับคำถามเหล่านี้ทั้งหมด มีคำตอบที่ชัดเจน พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า "พิสูจน์ทุกสิ่ง"
ให้เราจัดอคติทั้งหมด ให้เราทิ้งความคิดเห็นที่อุปาทานหรืออดีต ให้เราตรวจสอบและค้นหาความจริง

การเปลี่ยนแปลงปฏิทินที่ผ่านมา

ปฏิทินที่ใช้อยู่ในขณะนี้คือปฏิทินโรมันมีการเปลี่ยนแปลง
แต่การเปลี่ยนแปลงนั้น ไม่ได้ทำให้วงจรรายสัปดาห์หยุดชะงัก

ก่อนการเปลี่ยนแปลงเรียกว่าปฏิทินจูเลียน เพราะมีต้นกำเนิดในสมัยจูเลียส ซีซาร์ 45 ปีก่อนคริสตกาล -
หลายปีก่อนการประสูติของพระคริสต์
การเปลี่ยนแปลงครั้งเดียวได้รับคำสั่งจากสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรีและตั้งแต่นั้นมาจึงเรียกว่าปฏิทินเกรกอเรียน

ปฏิทินจูเลียนไม่สมบูรณ์ — ใสป็่อธิกสุรทินบ้อยเกินไป ย้อนกลับไปเมื่อ 45 ปีก่อนคริสตกาล
พวกเขาคิดว่าปีนั้นมีความยาว 365 1/4 วันพอดี และเพื่อดูแลวันที่เกินมาหนึ่งในสี่ของทุกปี
ให้เพิ่มวันในเดือนกุมภาพันธ์ทุกๆ สี่ปี แต่กลับพบว่าปลายปีนี้สั้นกว่านี้ 12 นาที 14 วินาที ด้วยเหตุนี้
เมื่อถึงสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ปฏิทินก็ห่างเหินไปสิบวันจากฤดูกาล ฤดูใบไม้ผลิ
เวลาที่กลางวันเท่ากับกลางคืน ตกลงมาในวันที่ 11 มีนาคมแทนที่จะเป็น 21 มีนาคม

เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ลีบวันจึงถูกลบออกจากปฏิทิน แต่ลดลงจากจำนวนวันในเดือนเท่านั้น ไม่ใช่จากจำนวนวันในสัปดาห์ ชายคนหนึ่งชื่อลิเลียสเสนอวิธีการที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงในสารานุกรมคาทอลิก เล่ม 1 9, น. 251 ภายใต้บทความ "Lilius" ซึ่งอธิบายการเปลี่ยนแปลงนี้ เราอ่านว่า: "ดังนั้น ทุกข้อเสนอก่อนที่จินตนาการได้ถูกสร้างขึ้น ไม่เคยมีการกล่าวถึงแนวคิดเดียวเท่านั้น กล่าวคือการละทิ้งสัปดาห์เจ็ดวัน"

ในสารานุกรมคาทอลิก เล่ม 1 3 หน้า 740 บทความ "ลำดับเหตุการณ์" เราอ่านว่า "เป็นที่น่าสังเกตว่าในสมัยคริสเตียน ลำดับวันในสัปดาห์ไม่เคยถูกขัดจังหวะ ดังนั้นเมื่อเกรกอรีที่สิบสามปฏิรูปปฏิทินในปี ค.ศ. 1582 วันพฤหัสบดีที่ 4 ตุลาคมเป็น ตามด้วยวันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม ดังนั้นในอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1752 วันพุธที่ 2 กันยายน ตามด้วยวันพฤหัสบดีที่ 14 กันยายน"

เนื่องจากชาวคาทอลิกเปลี่ยนปฏิทิน สารานุกรมคาทอลิกจึงเป็นผู้มีอำนาจทางประวัติศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีในคำถามนี้ และเป็นข้อพิสูจน์ในเชิงบวก

Julius Caesar - จักรพรรดิโรมันอนุญาตปฏิทินที่คำนวณโดยนักดาราศาสตร์ชาวกรีก Sosigenes ใน 46 ปีก่อนคริสตกาล ปฏิทินซึ่งตั้งชื่อตามจักรพรรดิ ถูกใช้จนถึง ค.ศ. 1582

เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจน และความมั่นใจทำงานอย่างไรในปฏิทิน เราจึงทำซ้ำด้านล่างปฏิทินจริง การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสเปน โปรตุเกส และอิตาลีในปี 1582 นี่คือนิยามสำหรับเดือนตุลาคม 1582!

ตุลาคม 1582						
อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
	1	2	3	4	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

คุณจะสังเกตเห็นว่าลีบวันถูกลบออกไป วันหนึ่งเป็นวันที่ 4 และวันถัดมาคือวันที่ 15 ตุลาคม แต่วันที่ 4 คือวันพฤหัสบดี และวันถัดไปคือวันศุกร์

เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น วันที่ 29 กันยายนของปีนั้นเป็นวันสะบาโตหรือวันเสาร์ วันที่ 30 เป็นวันอาทิตย์ วันที่ 1 ตุลาคมคือวันจันทร์ วันที่ 2 คือวันอังคาร วันที่ 3 คือวันพุธ วันที่ 4 คือวันพฤหัสบดี และวันถัดไปคือวันศุกร์ แต่ไม่ใช่วันที่ 5 แต่เป็นวันที่ 15 และวันต่อมาคือวันเสาร์ที่ 16 อันที่จริงวันเสาร์ที่ 16 เป็นเพียงหนึ่งสัปดาห์ในเจ็ดวันหลังจากวันเสาร์ที่ 29 กันยายนก่อนหน้านั้น มีเจ็ดวัน เจ็ดพระอาทิตย์ตกพอดี

ตั้งแต่วันสะบาโตถึงวันถัดไป
หรือการสืบทอดของวันในสัปดาห์

การเปลี่ยนแปลงในปฏิทินไม่ได้เปลี่ยนวันสะบาโต

ตอนนี้ประเทศในอังกฤษปฏิเสธที่จะเปลี่ยนปฏิทินเมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาตั้ง
พวกเขายังคงใช้ปฏิทินจูเลียนแบบเก่าจนถึงปี ค.ศ. 1752 และแม้ว่าวันของเดือนจะต่างกัน
แต่วันในสัปดาห์ก็ยังคงเหมือนเดิมในโรม
บรรดาผู้รักษาวินัยสะบาโตในอังกฤษเก็บวันเสาร์เดียวกับที่เรียกว่าวันเสาร์ในกรุงโรม
บรรดาผู้ที่สังเกตวันอาทิตย์สังเกตวันเดียวกัน ทั้งในโรมซึ่งปฏิทินถูกเปลี่ยน
และในลอนดอนที่ปฏิทินไม่เปลี่ยน ประเทศในอังกฤษเปลี่ยนปฏิทินในปี ค.ศ. 1752
เมื่อถึงเวลานั้นจำเป็นต้องลาออก 11 วัน การเปลี่ยนแปลงได้ทำในเดือนกันยายนดังนี้:

เกรกอรี 13 สมเด็จพระสันตะปาปา (1572-1585) แก้ไขข้อผิดพลาดในปฏิทิน Julian
ปัจจุบันปฏิทินของเขาคือปฏิทินเกรกอเรียน

กันยายน 1752						
อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
		1	2	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ตอนนี้ในรัสเซีย ปฏิทินไม่เคยเปลี่ยนเลย จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ ในชีวิตของเรา ดังนั้น ในปี พ.ศ.
2450 ซึ่งเป็นวันที่เราเรียกว่า 14 สิงหาคม ชาวรัสเซียจึงเรียกวันที่ 1 สิงหาคม ปฏิทินของเราห่างกัน 13 วัน
แต่ในทั้งสองประเทศ เราทั้งสองเรียกวันเดียวกันนั้นว่าวันเสาร์ ในทั้งสองประเทศ วันเสาร์
ตกลงในวันเดียวกันของสัปดาห์ ปฏิทินมีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นั้นมาในรัสเซีย
และวันอาทิตย์ของพวกเขาคือวันอาทิตย์ของเรา วันเสาร์ของพวกเขาคือวันเสาร์ของเรา สำหรับการอ้างอิง
ดูบทความด้านบน "ลำดับเหตุการณ์" สารานุกรมคาทอลิก

ดังนั้นเราจึงเห็นว่าปฏิทินที่มีผลตั้งแต่ 45 ปีก่อนคริสตกาล — ก่อนการประสูติของพระคริสต์
พิสูจน์ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในรอบสัปดาห์ตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จนถึงปัจจุบัน
วันเสาร์ของวันนี้เป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์เดียวกับในสมัยของพระคริสต์
ดังนั้นเราจึงสามารถมั่นใจได้ว่าเรารักษาวินัยสะบาโตเดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงเก็บไว้
โดยเป็นแบบอย่างให้เรา—ในวันเดียวกับที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของ (มาระโก 2:28)

ได้วันหรือสูญเสียวันเดินทางรอบโลก

ต่อไปให้เราพิจารณาข้อโต้แย้งที่ว่าเรา "ได้วัน" หรือ "เสียวัน"
ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเดินทางแบบไหนในการไปรอบโลก

คุณเคยหยุดสงสัยหรือไม่ว่าโยนาคือมาอยู่ในทะเลได้อย่างไร
เพื่อจะได้ไปตามหิมากลืนเขาไป? โยนาห์ได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้ทำงานบางอย่าง
แต่โยนาห์ไม่ต้องการเชื่อฟัง ดังนั้นเขาจึงลงเรือเพื่อพยายามหลบหนี "จากที่ประทับของพระเจ้า" อ่านโยนาห์
1:1-3 ไม่ใช่เรื่องโง่หรือที่โยนาห์คิดว่าการนั่งเรือออกจากบ้าน เขาจะหนีจากพระบัญชาของพระเจ้าได้?
แต่เรามีโยนาห์สมัยใหม่มากมาย

พวกเขาพยายามบอกเราว่าคำสั่งหนึ่งซึ่งประกาศโดยสุรเสียงของพระเจ้าต่อที่ประชุมทั้งหมดของพระองค์
ไม่สามารถเชื่อฟังได้จริง ๆ หากเราลงเรือและเดินทางไกลจากบ้าน ไม่ว่าตะวันออกหรือตะวันตก
เป็นคำสั่งที่กล่าวไว้ว่า: "จำวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ ...

วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตของพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณ"

พระเจ้าทำให้คำสั่งนี้ซับซ้อนจนต้องให้นักดาราศาสตร์บอกเราถึงวิธีเชื่อฟังหรือไม่?

สำหรับบางคนที่ไม่หยุดคิดอย่างลึกซึ้ง

อาจดูเหมือนว่าคุณสูญเสียไปหนึ่งวันหากคุณเดินทางไปทางทิศตะวันตกรอบโลก
หรือได้รับวันหนึ่งหากคุณเดินทางไปทางตะวันออก แต่การสูญเสียหรือกำไรนี้ชัดเจน ไม่ใช่เรื่องจริง

คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเป็นเช่นนี้ ลองนึกภาพพี่น้องฝาแฝด คนหนึ่งเดินทางไปทั่วโลก
อีกคนหนึ่งเดินทางไปทางทิศตะวันออก หากวันหนึ่งสูญเสียไปจริงๆ
ในขณะที่อีกวันหนึ่งได้กำไรมาหนึ่งวัน หลังจากการเดินทางครั้งหนึ่ง
วันหนึ่งจะแก่กว่าพี่ชายฝาแฝดของเขาสองวัน หากพวกเขาเดินทางมากพอ
ใครจะแก่พอที่จะเป็นพ่อของน้องชายฝาแฝดของเขาเอง! นี่เป็นเรื่องตลก แต่มันแสดงให้เห็นประเด็น

เมื่อคนเราเดินทาง วันเวลาของเขาไม่ยาวนาน

ชายผู้เดินทางจากซานฟรานซิสโกไปนิวยอร์กในหนึ่งวัน โดยเครื่องบินพบว่าวันนี้สำหรับเขานั้นถูกนับเป็น
เพียง 21 ชั่วโมงเท่านั้น เพราะดวงอาทิตย์ตกที่นิวยอร์กเร็วกว่าที่ซานฟรานซิสโกถึงสามชั่วโมง
และก่อนหน้านั้น คือเวลาที่แตกต่างกันสามชั่วโมงระหว่างสองเมืองนี้
หากชายคนนั้นกลับมาโดยเครื่องบินด้วย เขาพบว่าวันเดินทางกลับนั้นคำนวณเป็น 27 ชั่วโมง

ถ้าเขาออกจากซานฟรานซิสโกตอนตี 5 และถึงนิวยอร์กในอีกสิบสองชั่วโมงต่อมา
นาฬิกาของเขาจะลงทะเบียนเวลา 17.00 น. แต่นาฬิกาและนาฬิกาทั้งหมดในนิวยอร์กจะลงทะเบียนเวลา
20.00 น. เพื่อคำนวณเวลาเหมือนที่คนอื่นทำที่นั่น เขาจะต้องตั้งนาฬิกาไว้สามชั่วโมง

ถ้าเขายังคงเดินทางรอบโลก เขาจะต้องเปลี่ยนนาฬิกาไปเรื่อยๆ จนกว่าเขาจะเพิ่ม 24
ชั่วโมงในนาฬิกาของเขา เมื่อเขากลับมาที่ซานฟรานซิสโก แต่เขาเพิ่มวันให้กับชีวิตของเขาจริงๆ หรือ?

แน่นอนไม่ การเปลี่ยนแปลงเพียงอย่างเดียวคือวิธีที่ผู้ชายนับเวลา
นี่เป็นเพียงข้อโต้แย้งที่หลอกลวงซึ่งออกแบบมาเพื่อสร้างความสับสนให้ผู้คน
และให้เหตุผลในการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า บาปคือการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ (1 ยอห์น 3:4) —
และค่าจ้างของความบาปคือความตาย! (โรม 6:23.)

วันคืออะไร?

คำจำกัดความที่ถูกต้องในพระคัมภีร์ว่า "วัน" ไม่ใช่ 24 ชั่วโมงของนาฬิกาที่มนุษย์สร้างขึ้น
แต่เป็นช่วงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ตก หนึ่งวันไม่ได้วัดจากการเดินทางของโลก
บวกกับการเดินทางของเรบนโลก

ให้ถือวันสะบาโต "ตั้งแต่เย็นจนเย็น" (เลวีนิติ 23:32) วันหนึ่งสิ้นสุดลง
และอีกวันเริ่มต้นขึ้นเมื่อพระอาทิตย์ตกดิน (ดู มาระโก 1:32; ลูกา 4:40) คูสารานุกรมใด ๆ
ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องปกติเสมอที่จะสิ้นสุดและเริ่มต้นวันเวลาพระอาทิตย์ตกจนถึงไม่กี่ร้อย
ปีหลังจากพระคริสต์

เราอาศัยอยู่บนโลกกลม หนึ่งวันวัดจากการหมุนของโลกบนแกนของมัน สัมพันธ์กับดวงอาทิตย์
เนื่องจากวันสะบาโตเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อพระอาทิตย์ตกดิน เราสังเกตที่นี่เมื่อพระอาทิตย์ตกดินที่นี่
แต่ดวงอาทิตย์ตกที่นิวยอร์กเร็วกว่าชายฝั่งแปซิฟิกสามชั่วโมง
ดังนั้นผู้รักษาวินสะบาโตจึงเริ่มวันสะบาโตเร็วกว่าเรบนชายฝั่งถึงสามชั่วโมง ในลอนดอน
วันสะบาโตเริ่มเร็วกว่าชายฝั่งแปซิฟิกเก้าชั่วโมง หากรักษาตามการขึ้นนำของพระเจ้า

คำตอบคือ เรายังคงรักษาวินที่วันนั้นมาถึงเรา

เยรูซาเลมเป็นสำนักงานใหญ่ของพระเจ้าสำหรับแผ่นดินโลก นั่นคือที่ที่พระเยซูทรงรักษาวินสะบาโต
และเรารู้ว่าพระองค์ทรงทำถูกต้อง! เจ้าหน้าที่เชื่อว่าโดยคำแนะนำของพระเจ้าที่มนุษย์ถูกกำหนดให้กำหนด
"เส้นวันที่"สากล (เพราะโลกกลมหมุนแกนวันจึงต้องลดลงหรือเพิ่มในการคำนวณ)
กลางมหาสมุทรแปซิฟิกที่มัน แทบไม่มีผลกระทบต่อใครและเกือบจะตรงกันข้ามจากกรุงเยรูซาเลม

เมื่อคำนวณเวลาได้แล้ว ผู้รักษาวินสะบาโตจะดูแลโลกให้รักษาสะบาโตเดียวกัน เมื่อมันมาถึงพวกเขา
นั่นคือและเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ที่เยรูซาเลมเสมอมา แต่ด้วยเหตุผลง่ายๆ
ที่พระคัมภีร์บอกให้เราเริ่มวันสะบาโตตอนพระอาทิตย์ตก และดวงอาทิตย์ไม่ได้ตกดินในส่วนต่างๆ
ของโลก เวลาศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตจึงเริ่มต้นขึ้นในประเทศจีน เร็วกว่าเวลาหลายชั่วโมง ในเยรูซาเลม—
และเช่นเดียวกัน ในอเมริกาช้ากว่าในเยรูซาเลมหลายชั่วโมง แต่โดยเริ่มต้นในกลางมหาสมุทรแปซิฟิก

ครึ่งทางรอบโลกจากกรุงเยรูซาเล็ม ทุกหนทุกแห่งในโลกรักษาวนเดียวกันไว้ ณ วันนั้นที่มาถึงพวกเขา ซึ่งถูกเก็บไว้ที่เยรูซาเลม ผู้สังเกตการณ์ในวันอาทิตย์ไม่มีปัญหาในการหาว่าวันอาทิตย์จะมาถึงเมื่อใด ไม่ว่าที่ไหนในโลก เราไม่สามารถหนีความจริงนี้บนเรือได้

วันที่ยาวนานของโยชูวา

ยังมีอีกข้อโต้แย้ง วันที่ยาวนานของโยชูวา เมื่อดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง "ประมาณหนึ่งวัน" ถูกคำนวณในลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าวันอาทิตย์เป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์

เรื่องราวในคัมภีร์ไบเบิลมีอยู่ในโยชูวา 10:12-14. "แล้วโยชูวาพูดกับพระเจ้า ... และเขาพูดในสายตาของอิสราเอลว่าดวงอาทิตย์เจ้าหยุดอยู่ที่กิเบโอนและเจ้าดวงจันทร์ในหุบเขาอาจาโลนและดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่งและดวงจันทร์ก็ยังคงอยู่ ... และรีบไม่ลงไปเกือบทั้งวัน"

บนพื้นฐานของสิ่งนี้เป็นข้อโต้แย้งที่แยบยล พร้อมด้วยแผนภาพซึ่งควรจะแสดงให้เห็นว่าวันวันอาทิตย์เป็นวันที่ต่อเนื่องมาจากวันที่เจ็ดนับจากการทรงสร้าง สาระสำคัญของการโต้แย้งคือ:

"โยชูวาแสดงให้เห็นว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในตำแหน่งเดียวกันภายในไม่กี่นาทีที่เขาวางไว้เมื่อเขาออกคำสั่ง ดังนั้นสัปดาห์นี้จึงมีช่วงเวลาที่สับสนชั่วโมฆะโดยไม่มีพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่สอดคล้องกัน ... ศาสตราจารย์ Totten แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการรวมกันจะเกิดขึ้นในวันอังคาร เวลา 11:13 น. จากแผนภาพประกอบ เห็นได้ชัดว่าสัปดาห์นี้ ตั้งแต่วันสะบาโตถึงวันสะบาโต มีเพียงหกพระอาทิตย์ขึ้นและดวงอาทิตย์ตกหกดวงเท่านั้น แม้ว่าจะมีกำหนดเจ็ดครั้งยี่สิบสี่ชั่วโมง การนับตามช่วงเวลาที่สับสนชั่วโมฆะจะเห็นว่าวันเสาร์เป็นวันที่เจ็ด อย่างไรก็ตาม หากเรานับวันของเราตามพระอาทิตย์ตกก็ชัดเจน วันอาทิตย์นั้นจะกลายเป็นวันที่เจ็ดนับตั้งแต่การทรงสร้าง" ต่อไปนี่คือการทำความเข้าใจของไดอะแกรมที่ใช้นำเสนอข้อโต้แย้งนี้:

← Week of 7 x 24 Hours →										
Sun Time	7th	1st	2nd	3rd		4th	5th	6th	7th	1st
Days of Week	Sat	Sun	Mon	Tues	Wed	Thurs	Fri	Sat	Sun	Mon
Division of 24 hours into Night and Day	■	■	■	Joshua's Long Day		■	■	■	■	■
Order of Days	7th	1st	2nd	3rd	4th	5th	6th	7th	1st	2nd
Hour Periods	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24

หมายเหตุ: หากวันที่ยาวนานของ โยชูวา ถูกนับเป็นสองวันในประวัติศาสตร์จริง — "อังคาร" และ "พุธ" ดังที่ระบุไว้ในแผนภาพเคล็ดลับนี้ และลำดับของวันก็มาถึงเรา ดังนั้น แผนภาพนี้จึงจะถูกต้อง แต่ถูกนับหนึ่งวัน วันที่เขียนว่า "อาทิตย์" ข้างบนที่เราเรียกกันว่าวันเสาร์ วันนี้เป็นวันที่ 7 จริง

แน่นอนผู้อ่านสามารถเห็นสิ่งที่ผิดกับข้อโต้แย้งนี้และแผนภาพนี้ ประการแรก มีการระบุไว้ว่า "ตามแผนภาพประกอบ เห็นได้ชัดว่าสัปดาห์นี้ ตั้งแต่วันสะบาโตถึงวันสะบาโต เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นและตกเพียงหกครั้งเท่านั้น" นั่นเป็นความจริงตามแผนภาพนี้ แต่ไม่เป็นไปตามพระวาระของพระเจ้า! แผนภาพมีข้อผิดพลาด!

เกิดอะไรขึ้น? เพียงแค่นี้: พระเจ้าตรัสว่า "เจ้าจงฉลองวันสะบาโตตั้งแต่เย็นจนเย็น" วันของสัปดาห์นับจากพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ตก ตามการวัดเวลาในปฐมกาลบทที่หนึ่ง มีการระบุไว้ในแต่ละวันว่า "ตอนเย็นและตอนเช้าเป็นวันแรก" — "วันที่สอง" เป็นต้น พระวาระของพระเจ้าไม่ได้กล่าวว่า "24 ชั่วโมงแรกเป็นวันแรก! และ 24 ชั่วโมงถัดไปเป็นวันที่สอง ฯลฯ" พระเจ้าไม่นับเวลาตามนาฬิกาและนาฬิกาที่มนุษย์สร้างขึ้น! พระเจ้านับวันตามการตั้งค่าของ พระอาทิตย์

ในแผนภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นนี้ บรูซผู้ออกแบบให้เรียกว่าวันที่ยาวนานของสองวันของโยชูวา คือ วันอังคารและวันพุธ สิ่งนี้สอดคล้องกับพระคัมภีร์หรือไม่? พระคัมภีร์เรียกวันที่ยาวนานนี้ว่าสองวันไหม? ในการพูดถึงเรื่องนี้ ใน โยชูวา 10:14 มันบอกอย่างชัดเจนว่า "และไม่มีวันเหมือนก่อนหรือหลังมัน" พระคัมภีร์เรียกวันนี้ว่าวันเดียว

แต่เพื่อจะพลิกผันเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการสังเกตวันอาทิตย์นอกรีตในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับ วันหนึ่งนี้ต้องมีความสัมพันธ์เป็นสองวัน แต่นั่นตรงกันข้ามกับพระคัมภีร์

ข้อโต้แย้งนี้สร้างความสับสนให้กับผู้อ่านระหว่างการนับตามช่วงเวลา 24 ชั่วโมงและการนับตามพระอาทิตย์ตก ผู้เขียนข้อโต้แย้งนี้ใช้ช่วงเวลา 24 ชั่วโมงเพื่อทำให้วันศุกร์ดูเหมือนเป็นวันเสาร์ — วันที่ 6 ที่แท้จริงของสัปดาห์จะปรากฏเป็นวันเสาร์ที่ 7 จากนั้นเขาก็หันหลังกลับและนับวันเหล่านี้ใหม่ตามพระอาทิตย์ตกเพื่อให้วันอาทิตย์ออกมาเป็นวันที่ 7

ฉลาดแต่เป็นกลลวง เราไม่สามารถกำหนดวันในระยะเวลา 24 ชั่วโมงได้ พระเจ้านับวันจากพระอาทิตย์ตก

วันที่ยาวนานของโยชูวา คือประมาณ 48 ชั่วโมงของนาฬิกาที่มนุษย์สร้างขึ้น แต่เป็นเวลาหนึ่งวัน และพระคัมภีร์เรียกวันนี้ว่า "วัน" โดยเฉพาะอย่างยิ่งบอกว่ามันแตกต่างจากวันอื่นๆ - "ไม่มีวัน" - ไม่ใช่ "วัน แต่เป็น" วัน " — "ชอบก่อนหรือหลัง" คำสรรพนาม "มัน" เป็นเอกพจน์ แลวันเดียว พระเจ้าตรัสอย่างนั้น !! สัปดาห์ของพระเจ้าไม่ได้ประกอบด้วยช่วงเวลา 24 ชั่วโมงเจ็ดช่วง แต่เจ็ดวันนับจากพระอาทิตย์ตก แผนภาพแสดงสิ่งนี้เป็นจริง ตามพระคัมภีร์และการคำนวณเวลาของพระเจ้าดังนี้:

← Week of seven days, counting from SUNSETS →

Sun Time	1st	2nd	3rd	4th	5th	6th	7th	1st	2nd
Days of Week	Sun	Mon	Tues	Wed	Thurs	Fri	Sat	Sun	Mon
Divisions of Night and Day Periods			36 Hrs. Daylight This Day						
Order of Days	1st	2nd	3rd	4th	5th	6th	7th	1st	2nd
Hours per Day	24	24	48	24	24	24	24	24	24

หมายเหตุ: นับวันแล้วและผ่านประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ตามแผนภาพนี้ ไม่ใช่ในแผนภาพด้านบน วันเสาร์เป็นวันที่ 7 นับตั้งแต่การทรงสร้าง

กลอุบายที่ตั้งใจจะหลอกลวง

คุณสังเกตเห็นกลอุบายที่ใช้เป็นวิธีการหลอกลวงในแผนภาพแรกหรือไม่? "วันอันยาวนานของโยชูวา" ตามที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในแผนภาพ - วันเดียว - วันเดียว - ถูกระบุว่าเป็น "วันอังคาร" และ "วันพุธ" - ราวกับว่าเป็นสองวัน ที่ด้านล่างของแผนภาพ คือวันที่ 3 และ 4 ของสัปดาห์ — สองวัน จากนั้นที่ด้านบนสุดของไดอะแกรมจะกำหนดหมายเลขใหม่ด้วยวิธีที่ต่างออกไป เช่น วันหนึ่งคือวันที่ "3" ของสัปดาห์ วันที่ระบุว่าเป็น "วันเสาร์" มาถึงแล้วโดยนับวันอันยาวนานของโยชูวา เป็นสองวัน เมื่อคิดอย่างนั้น วันนี้จึงเป็นวันที่ 7 ของสัปดาห์ จากนั้นในบรรทัดบนสุดโดยนับวันนี้ใหม่เป็นหนึ่งวัน — วันที่ 3 ของสัปดาห์ — วันพฤหัสบดีคือวันที่ 4, วันศุกร์คือวันที่ 5 และวันเสาร์คือวันที่ 6 ของสัปดาห์ แน่ใจว่านี่ทำให้วันอาทิตย์เป็นวันที่ 7

ตอนนี้ "วันที่ยาวนานของโยชูวา" ไม่สามารถเป็นสองวันที่ได้ — วันที่ 3 และ 4 ของสัปดาห์ — ตามที่ระบุด้านล่าง และในเวลาเดียวกันก็เป็นเพียงวันที่ 3 ตามที่คิดไว้ในคอลัมน์บนสุด

มันคือวันที่ 3 ของสัปดาห์ — วันอังคารหรือวันที่ 3 และ 4 — วันอังคารและวันพุธ? เนื่องจากพระคัมภีร์เรียกมันว่า "วัน" ไม่ใช่สองวัน มันจึงเป็นเพียงวันเดียว คือ วันอังคาร ซึ่งเป็นวันที่ 3 ของสัปดาห์ ดังแสดงในแผนภาพที่ถูกต้อง

ข้อผิดพลาดในแผนภาพแรกคือการเรียกวันนี้หนึ่งวันในที่เดียวและอีกสองวันอีกครั้ง อันที่จริงมันเป็นแค่วันเดียว วันอังคารที่ 3 ของสัปดาห์ วันที่เขาติดป้ายว่าวันเสาร์ ไม่ใช่วันเสาร์เลย แต่จริงๆ แล้วเป็นวันศุกร์ที่ 6 ของสัปดาห์ และวันที่เจ็ดไม่ควรติดป้ายกำกับวันอาทิตย์เหมือนในแผนภาพ แต่วันเสาร์เหมือนในแผนภาพที่สอง และนั่นก็เป็นวิธีที่ถูกต้องนับในประวัติศาสตร์อย่างแท้จริง! แน่ใจว่าแผนภาพแรกนี่เป็นการหลอกลวงและภาพลวงตา

แต่ในที่สุด ในการพิสูจน์สิ่งทั้งปวงนี้ ขอให้เราระลึกไว้เสมอว่า เพื่อกำหนดว่าวันใดเป็นวันสะบาโตที่แท้จริง — วันที่เจ็ดที่แท้จริงนับจากการทรงสร้าง ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างเวลาศักดิ์สิทธิ์ เราต้องย้อนกลับไปไม่เกินเวลาของพระคริสต์

เพราะถ้าการโต้แย้งในวันที่ยาวนานของโยชูวาเป็นจริง
พระเยซูก็ทรงหลบหลว่วันสะบาโตที่พระเจ้าสร้างเวลาศักดิ์สิทธิ์ และทรงถือปฏิบัติวันที่ 6 ไม่ใช่วันที่ 7
ที่แท้จริง และถ้าเรากล่าวหาพระเยซูในเรื่องนั้น เรากล่าวหาว่าพระองค์ทำบาป
เพราะบาปเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ
และจะไม่มีใครโต้แย้งว่าจุดสะบาโตของธรรมบัญญัติถูกยกเลิกในช่วงที่พระเยซูทรงพระชนม์อยู่!
ถ้าเขาทำบาป แสดงว่าเราไม่มี ความหวัง!

แต่เรารู้ว่าพระเยซูทรงรู้ว่าวันใดเป็นวันที่ถูกต้อง พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและเป็นพระเจ้าของวันนั้น
(มาระโก 2:27-28) เขารักษาวันสะบาโตที่แท้จริง
และบันทึกในปฏิทินพิสุจน์ว่าวันเสาร์ของวันนี้เป็นวันที่เจ็ดเดียวกันกับที่พระเยซูทรงเก็บไว้แน่นอน
เราควรต้องการให้วันเดียวกับที่พระเยซูทรงเก็บไว้!

เวลาหายไปจากอาดัมถึงโมเสสหรือไม่?

อาดัมถูกสร้างขึ้นและมีชีวิตอยู่เมื่อพระอาทิตย์ตกดินเป็นวันที่หกของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง —
เมื่อพระเจ้าพักผ่อนจากงานของพระองค์ อัดัมรู้ว่าวันที่เจ็ดเป็นวันใด พระเยซูทรงเรียกอาเบลว่า
"ผู้ชอบธรรม" (มัทธิว 23:35) ดังนั้นอาเบลจึงรักษาวันสะบาโต เอโนค "ดำเนินกับพระเจ้า"
ดังนั้นเอโนคจึงรักษาวันสะบาโต - และเขา "ถูกแปล" น้อยกว่าหนึ่งร้อยปีก่อนโนอาห์
พวกเขาว่าวันไหนเป็นวันที่เจ็ดเดียวกันตลอดเวลา อัดัมอาศัยอยู่กับเมธูเสลาห์ 243 ปี และลามกอายุได้ 56
ปี คนเหล่านี้รู้ว่าวันไหนเป็นวันที่เจ็ด เมธูเสลาห์อยู่กับโนอาห์ 600 ปี และลามกอยู่กับโนอาห์ 595 ปี

โนอาห์เรียนรู้จากพวกเขาและคนอื่นๆ อย่างแน่นอน ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดวันเดียวกัน และโนอาห์ก็รักษาไว้
เพราะโนอาห์เป็นผู้เทศนาถึงความชอบธรรม (2 เปโตร 2:5) — และ
“พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์เป็นความชอบธรรม” (สดุดี 119:172)

เขมเป็นคนชอบธรรมด้วย และเขามีชีวิตอยู่จนถึงอับราฮัมอายุ 150 ปี
โนอาห์เสียชีวิตเพียงประมาณสองปีก่อนอับราฮัมเกิด อับราฮัมรักษาวันสะบาโตของพระเจ้า (ปฐมกาล
18:19; 26:5) อิสอัคนบุตรชาย ยาโคบ หลานชาย และ โจเซฟ หลานชายผู้ยิ่งใหญ่ก็เช่นกัน
ทุกคนเป็นผู้รักษาพระบัญญัติที่ชอบธรรม (สดุดี 119:172) ไม่ เวลาไม่ได้สูญหายไปกับเวลาของโจเซฟ

แต่หลังจากโยเซฟสิ้นชีวิต ลูกหลานของอิสราเอล (ยาโคบ) กลายเป็นทาสในอียิปต์ "ฉะนั้น"
มีคำเขียนไว้ว่า "พวกเขาได้ตั้งผู้คุมงานไว้ให้แบกรับภาระของตน ...
และชาวอียิปต์ได้ให้ลูกหลานอิสราเอลรับใช้ด้วยความเข้มงวด
และพวกเขาได้ทำให้ชีวิตของพวกเขาขมขื่นด้วยการเป็นทาสอย่างหนัก ... " (อพยพ 1:11, 13-14)

ชาวอียิปต์ไม่ได้ถือวันสะบาโต
พวกเขาเมียนติชาวอิสราเอลด้วยการใช้แรงงานทาสในวันสะบาโตเช่นเดียวกับวันอื่นๆ

ดังนั้นชาวอิสราเอลเหล่านี้ เป็นเวลาประมาณ 150 ถึง 175 ปี — หลายชั่วอายุคน —
ไม่ได้รับอนุญาตให้รักษาวนสะบาโต พวกเขาไม่มีฐานะปุโรหิต ไม่มีวันสะบาโตหรือพิธีทางศาสนา
อาจไม่มีการสอนศาสนา – แน่แน่นอนว่าไม่มีใครได้รับอนุญาตในระดับองค์กร

และไม่มีพระคัมภีร์ - ไม่มีบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับคำแนะนำของพระเจ้า
หรือกฎหมายของพระเจ้า! พระคัมภีร์กล่าวว่า "พระวณะแห่งนินร์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์"
หากมีการเขียนพระคำที่ได้รับการคล้อยจากพระเจ้าก่อน โมเสส คำนั้นจะเป็นหลักฐานในทุกวันนี้
พระคัมภีร์ข้อแรกเขียนขึ้นโดยโมเสส หลังจากที่ชาวอิสราเอลถูกปลดปล่อยออกจากการเป็นทาสของอียิปต์

ชั่วอายุคนอิสราเอลที่โมเสสนำออกจากอียิปต์ไม่มีคำสั่งสอนหรือการฝึกสอนทางศาสนา
พวกเขาไม่รู้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับวันสะบาโต เวลาอาจสูญหายไปสำหรับพวกเขา แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น
พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยโดยปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์!

พระเจ้าเปิดเผยการสร้างวันสะบาโตแก่อิสราเอล

ในสมัยของโมเสส

พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยวันสะบาโตที่ทรงสร้างที่แท้จริงแก่บรรดาลูกหลานของอิสราเอล
ท่ามกลางสายฝนของมานาจากสวรรค์

ที่ถิ่นทุรกันดารสิน สองสัปดาห์ก่อนมาถึงซีนาย พวกเขาบ่นและบ่นเพราะขาดอาหาร พระเจ้าตรัสว่า
"ดูเถิด เราจะให้อาหารตกลงมาจากสวรรค์เพื่อเจ้า ... เพื่อเราจะพิสูจน์พวกเขา
ไม่ว่าพวกเขาจะดำเนินตามพระราชบัญญัติของเราหรือไม่ก็ตาม"

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับว่าเราจะรักษากฎหมายของพระเจ้าหรือไม่ การไม่เชื่อฟังคือบาป
โมเสสกับอาโรนพูดกับประชาชนว่า "ในเวลาเย็นท่านจะรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์
และในเวลาเช้าท่านจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้า"

“และโมเสสพูดกับอาโรนว่า จงกล่าวแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดว่า จงเข้ามาใกล้พระพักตร์พระเจ้า ...
และต่อมาเมื่ออาโรนพูดกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด พวกเขาเฝ้าดูไปทาง ถิ่นทุรกันดาร และดูเถิด
สง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏบนเมฆ ... และต่อมาในเวลาเย็น นกกระทาก็ขึ้นมาปกคลุมค่าย
และในเวลาเช้ามีน้ำค้างอยู่รอบๆ ” (อพยพ. 16:4-13)

สังเกตว่า วันนี้มีการชุมนุมทางศาสนา และพระสิริของพระเจ้าก็ปรากฏ
นกกระทาไม่ขึ้นจนกว่าดวงอาทิตย์จะตกดิน ทำไม? เพราะนี่เป็นวันสะบาโต เมื่อพระอาทิตย์ตกดิน
นกกระทาก็มาถึง ประชาชนได้รับเกียรติให้ออกไปทำงานหาอาหารกิน

เช้าวันรุ่งขึ้นอาหารก็ลดลง นี่เป็นวันแรกของสัปดาห์ หากพวกเขาพยายามเก็บอาหารใด ๆ
ไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น มันก็มันเกิดเป็นหนอนและเหม็น (ข้อ 20) (ข้อ 20) ในวันที่หก (ข้อ 22)

มาจากสวรรค์สองเท่าและทุกคนมารวมกันเป็นสองเท่า จากนั้น วันที่หก พระเจ้าตรัสว่า

"พรุ่งนี้เป็นส่วนที่เหลือของสัปดาห์ โธอันศักดิ์สิทธิ์แค่พระเจ้า" (ข้อ 23)

พวกเขาเก็บมันไว้และในวันนี้มันไม่ได้เกิดนอนหรือเหม็น

อย่างไรก็ตาม ในวันที่เจ็ด ผู้คนบางคนคงเคยคิดว่าเวลาหายไป

พวกเขาเป็นเหมือนคนทันสมัยบางคนที่ไม่แน่ใจว่าวันสัปดาห์ใดเป็นวันใด หรือวันใดเป็นวันสัปดาห์ใด

พวกเขาออกไปชุมนุมกันในวันที่เจ็ด (ข้อ 27) — และพวกเขาหาไม่พบ! ในวันนี้พระเจ้าไม่ได้ส่งใคร! ดังนั้น โดยปาฏิหาริย์สามครั้ง พระเจ้าได้แสดงให้เห็นว่าวันใดเป็นวันสัปดาห์ใดแห่งการสร้างที่แท้จริง

เวลาไม่อาจปะปนหรือสูญหายไปภายใต้ระบอบโมเสสที่เข้มงวดระหว่างเวลานั้นกับสมัยของพระคริสต์ เราได้แสดงให้เห็นว่าวันอันยาวนานของโจชัวเป็นเพียงวันเดียว และไม่ได้เปลี่ยนการนับเวลาแต่อย่างใด ถ้าเป็นเช่นนั้น ตามที่ชี้ให้เห็น พระคริสต์ทรงเก็บวันผิดไว้! ดังนั้นเราจึงมาถึงเวลาของพระคริสต์ โดยรู้ว่าเวลานั้นยังไม่สูญหายไปจากเวลานั้น

บทพิสูจน์ของชาวยิว

ตอนนี้ถ้าเรามั่นใจว่าพระเยซูทรงเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องแก่เรา และพระองค์ทรงสังเกตวันที่เจ็ดที่ถูกต้อง เราก็ไม่ต้องลำบากอีกต่อไป

ขอให้สังเกตว่าวันที่พระเยซูทรงรักษาดำเนินตามประเพณีของพระองค์ (ลูกา 4:16)

เป็นวันเดียวกับที่ชาวยิวทั้งหมดถือปฏิบัติ เพราะพวกเขากำลังประกอบพิธีทางศาสนาในธรรมศาลา - ข้อ 17, 20

ประมาณ 43 ปีหลังจากนี้ ชาวยิวถูกผลักดันเข้าสู่ทุกประเทศบนโลก

ตั้งแต่นั้นมาจนบัดนี้ก็แยกจากกันกระจัดกระจายไปทุกประเทศชาติ ตลอดยุคกลาง

ชาวยิวในจีนไม่มีทางติดต่อกับชาวยิวในแอฟริกา ชาวยิวในยุโรปกับส่วนอื่นๆ ของโลก แต่ทุกวันนี้ ด้วยการสื่อสารที่ได้รับการฟื้นฟูในทุกส่วนของโลก เราไม่พบว่าชาวยิวทั้งหมดปะปนกัน

หากเวลาล่วงเลยไป ชาวยิวจากส่วนหนึ่งของโลกจะเฝ้าสังเกตในวันหนึ่ง และวันอื่นๆ ของชาวยิวจากส่วนอื่นๆ แต่ทุกที่ — ในทุกประเทศบนโลก เราพบว่าชาวยิวรักษาวินัยที่เหมือนกัน — วันที่เราเรียกว่าวันเสาร์ — วันที่เจ็ดที่แท้จริง

ชาวยิวคือปาฏิหาริย์ของประวัติศาสตร์ทั้งหมด —

และพวกเขาเป็นอีกข้อพิสูจน์ว่าเราไม่ได้สูญเสียวันสัปดาห์ใด

ถามชาวยิวออร์โธดอกซ์คนใดก็ได้ในวันนี้ว่าพระองค์ทรงสูญเสียวันสัปดาห์ใดของพระองค์หรือไม่ ทำไมความคิดแบบนั้นถึงไร้สาระสำหรับเขา เขาไม่น่าสงสัยเลย!

บทพิสูจน์ของคริสตจักร

อีกหนึ่งบทพิสูจน์!

เรามีประวัติของคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าตลอดทุกศตวรรษตั้งแต่พระคริสต์จนถึงปัจจุบัน เป็นคริสตจักรรักษาวันสะบาโตมาโดยตลอด

ตลอดยุคกลาง ดังที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 12:6 คริสตจักรที่แท้จริงแห่งนี้ต้องหลบหนีไปยังถิ่นทุรกันดาร ซึ่งอยู่เหนือขอบเขตอำนาจของจักรวรรดิโรมันที่ปกครองโดยนิกายโรมันคาทอลิก

ในปี ค.ศ. 363 คริสตจักรโรมันได้ผ่านพระราชกฤษฎีกาสภาเลาดีเซีย โดยประกาศโทษประหารเมื่อพบว่ามีการรักษาวันสะบาโต คริสเตียนแท้หลายคนเสียชีวิตเพราะการรักษาทุกวันนี้ เมื่อมนุษย์เต็มใจสละชีวิตเพื่อรักษาพระบัญชาของพระเจ้า คุณคิดว่าพวกเขาจะหลงทางในวันที่ใช่หรือไม่?

และเมื่อมาถึงยุคปัจจุบัน เราพบว่าคริสตจักรแห่งนี้ คริสตจักรคริสเตียนที่แท้จริง ทำให้วันที่เราเรียกว่าวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ชาวยิวได้ลดน้อยลงทุกปีตั้งแต่พระคริสต์จนถึงปัจจุบัน

บทพิสูจน์ของเหตุผล

และอีกหนึ่งบทพิสูจน์ ทำไมเวลาจะต้องหายไป? มันจะหายไปได้อย่างไร? หยุดคิด! บางคนอาจจะตื่นขึ้นมาในเช้าวันเสาร์และคิดว่าเป็นวันศุกร์ ดังนั้นให้รอนจนถึงวันอาทิตย์เพื่อรักษาวันสะบาโตของเขา แต่สำหรับเวลาที่จะสูญหายไป ไม่ใช่แค่ชายคนหนึ่ง แต่ทุกคนในเมืองหรือเมืองของเขา ทุกคนในทุกจังหวัด รัฐ หรือเขตทั่วโลก — ทุกคนในทุกประเทศบน โลก — จะต้องตื่นขึ้น เช้าวันเดียวกันด้วยภาพหลอนเดียวกัน! คุณคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่? แต่คุณเชื่อว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นถ้าคุณเชื่อว่าเวลานั้นหายไป!

คำให้การของนักดาราศาสตร์

ในที่สุด เราก็มีคำให้การทางวิทยาศาสตร์ของนักดาราศาสตร์ เราอ้างคำแถลงอย่างเป็นทางการของรัฐบาลถึงสันนิบาตแห่งชาติตามที่ตีพิมพ์เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2469 ในเอกสารอย่างเป็นทางการของลีก

รัฐบาลฟินแลนด์นำเสนอข้อสังเกตนี้จากนักดาราศาสตร์คนหนึ่งว่า "การปฏิรูป [ปฏิรูปปฏิทินก่อนสันนิบาต] จะทำลายการแบ่งส่วนในสัปดาห์ ซึ่งติดตามมาหลายพันปีแล้ว ดังนั้นจึงเป็นที่เคารพสักการะโดยการใช่แต่โบราณกาล"

รัฐบาลฝรั่งเศสได้นำเสนอถ้อยแถลงต่อไปนี้จากนักดาราศาสตร์ชั้นนำสองคน:
"ประเด็นสำคัญประการหนึ่งคือความต่อเนื่องของสัปดาห์ ... ความต่อเนื่องซึ่งมีอยู่หลายศตวรรษ"
"ความต่อเนื่องของสัปดาห์ ..."

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสถาบันทางวิทยาศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุดที่มอบให้เราในสมัยโบราณ" Prof. D. Eginitis ผู้อำนวยการหอจดหมายเหตุแห่งชาติ สมาชิกของคณะกรรมการลี้กกล่าวว่า "ความต่อเนื่องของสัปดาห์ ... ได้ข้ามศตวรรษแล้ว และปฏิทินที่รู้จักทั้งหมดยังคงไม่บุบสลาย"

และเราก็ไปต่อได้ แต่เท่านี้ก็เพียงพอแล้ว เราได้นำเสนอข้อพิสูจน์ของประวัติศาสตร์ หลักฐานของปฏิทิน หลักฐานของชาวยิว หลักฐานการมรดกศักดิ์สิทธิ์ของศาสนจักรที่แท้จริง หลักฐานของเหตุผล คำให้การของนักดาราศาสตร์

และเราอาจเสริมด้วยว่า เป็นหลักฐานเชิงบวกเช่นเดียวกับข้อพิสูจน์ของคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาได้รับการยืนยันไว้อย่างไม่บุบสลาย

เป็นวันถัดจากวันสะบาโตที่เจ็ดตามที่พระเยซูและอัครสาวกยุคแรกเก็บรักษาไว้

นักบวชคาทอลิกทุกวันนี้ไม่ต้องสงสัยอีกต่อไปว่าวันอาทิตย์ของเขาเป็นวันแรกที่แท้จริงของสัปดาห์ มากกว่าที่ชาวยิวเป็นเรื่องเกี่ยวกับวันสะบาโตของพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงแยกวันใดวันหนึ่ง ให้พรของพระองค์แก่วันนั้น (ปฐมกาล 2:1-3) ให้เป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์ บัญชาให้เก็บวันศักดิ์สิทธิ์ไว้เป็นนิรันดร์

แล้วปล่อยให้เวลาศักดิ์สิทธิ์นั้นสูญหายไปจนเราบอกไม่ได้ว่าเมื่อใดควร เก็บมันไว้?

หมดเวลา? ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณและฉันหลงทาง เพราะเป็นบาปที่ทำให้วันสะบาโตของพระเจ้าเป็นมลทิน! นั่นคือจุดที่ 4 ของกฎหมาย

บาปเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ (1 โยห์น 3:4) และหากเราฝ่าฝืนจุดเดียว — อย่างใดอย่างหนึ่ง — เราเป็นคนบาป (ยากอบ 2:8-11) ถ้อยคำสุดท้ายที่บันทึกไว้ของพระเยซูกล่าวว่า

"ความสุขมีแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามบัญญัติ [ของพระบิดา] ของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 22:14)